

Obsah hlav.

	Str.
Hlava I. Že svět všecek zbytečnosťmi obřícen, že lopotami ustává, i že ve svých předsevzetích se šálí, příklady ukazují se stálými	1
Hlava II. Že všech ve světě zmatků jediná jest příčina, totiž že lidé nerozeznávajíce potřebných věcí od nepotřebných potřebné opouštějí, nepotřebnými pak se zaměstknávají, zaplétají, zamotávají bez konce	12
Hlava III. Ukázavše, že umění třeba, kterak rozeznávají potřebné věci od nepotřebných, ukážeme, co se potřebným nazývá a proč v každé věci potřebného hledati se velí i kterak hledati jest, aby nalezeno bylo	23
Hlava IV. Kterak ostříhati třeba pravidla Kristova o jednom potřebném, které zajisto samotné může z labyrintů světských východ ukázati, tíhotám světským oblehčení přiněsti, ve hladovitosti světské sytosti poskytnouti, a kterak mu Kristus sám učil zvláštním svým konáním, slovy a příklady	30
Hlava V. Kterým během by člověk kde jaký pravidlo Kristovo o jednom potřebném sám v sobě moudře mohl provoditi, by jemu po veškeren život i při smrti a po smrti dobře býti mohlo, příklady ukazuje se některými	35
Hlava VI. Jak by učenci a kteří školou se obírají mohli napravití své a škol labyrinty i své Sisyfovy balvany i Tantalovy ošaly Kristovým pravidlem o jednom potřebném	51
Hlava VII. Jak by státníci lidské pospolitosti styky tak po pravidle Kristově mohli zříditi, by všeliké věci v rodinách, ve věcech obecných i v královstvích na dobré stály míře	66
Hlava VIII. Kterak by bohoslovci i církevní pastýřové a biskupové bedlivě pravidla Kristova ostříhající o spásu vší církve i o pokoj svědomí se postarati tak mohli, až by ani lépe býti nemohlo	75
Hlava IX. Že by ostříháním pravidla Kristova veškeren svět (kdyby věčné moudrosti připouštěl rady) mohl v lepšího něco býti proměněn	89

Hlava X.	Vyznání spisovatelovo o ostříhání již stálém věčného Kristova pravidla o jednom potřebném odevzdáním sebe i všech věcí v ruce boží	Str. 94
Hlava X.	Poslední Jana Amosa Komenského vůle neb pořízení, v němž upřímně o sobě i věcech svých činí vyznání jakož též i užitečné krajanům svým dává napomenutí (Viz Jiřečkovu Rukověť „Komenský“ čís. 45)	108
	Zavírka jednoho potřebného, jak toho, co nejvíce potřebno, nejvíce jest ostříhati	118
	Předmluva překladatelova	III
	Dedikace J. A. Komenského	VII

Omyly.

Str.	7. ř.	7.	místo za našeho věku: za našeho ještě věku.
"	13.	" 1.	" anobř: naprosto.
"	16.	" 2.	" národ vlastní: národ k bohoslužbě vlastní.
"	16.	" 18.	" věděl: viděl.
"	19.	" 18.	" tam: tím.
"	20.	" 7.	" mečem a: mečem Ammonitských a.
"	21.	" 28.	" makavým: velmi makavým.
"	22.	" 16.	" anebo: sic.
"	23.	" 13.	" tyto překonány: tyto přece překonány.
"	29.	" 16.	" tenost: tenost.
"	32.	" 4.	" aby důstojnosti — nezaráželi: vlastní povinnosti jí vštěpováním.
"	34.	" 9.	místo na jednom bohu: na jednom bohu a.
"	37.	" 5.	" ze sebe sama: ze mne sama.
"	37.	" 13.	" což chce: cožkoli chce.
"	37.	" 15.	" nade všechny tvory: nade všechny tvory své.
"	38.	" 10.	" hojně vystrojil: hojně všelikými dobry vystrojil.
"	38.	" 14.	" milujícímu: milujícím.
"	38.	" 31—32.	místo kudy by to přišlo, aby bylo kolik věcí možných, tolik snadných: kterak by tak znamenitých možných věcí snadno dojíti bylo.
"	40.	" 27.	místo do sebe: do sebe hojně.
"	44.	" 30.	" nikterak: nikterak tedy.
V nápisu hlavy			VI. místo vědou lépe: školou.
Str.	55. ř.	31.	místo i tak: anobř.
"	63.	" 23.	" rozdělovali: rozdělují.
"	75.	" 9.	" nad jiné třeba: nad jiné tedy třeba.
"	86.	" 25.	" pastýř: pastýř ovcí.
"	87.	" 9.	" z klíčů jeden: z klíčů pak jeden.
"	90.	" 22.	" Pontonus: Pontanus.
"	90.	" 26.	" Cyrus mladší: Cyrus starší.
"	95.	" 8.	" neomylným: nesmyslným.
"	107.	" 15.	" A tak právě snad: A toť snad proč.
"	109.	" 14.	" jak svodím: soudím.